

söker äktenskapsskilnad hos Konungen, skall dervid förete bevis »om undergångna sådana varningsgrader som 14 Kap. 1 § Giftermåls-balken, 19 Kap. 4 § Ärfda-balken samt Kyrkolagen anvisa», i stället får följande lydelse: om undergången sådan varning, som 14 kap. 1 § Giftermåls-balken anvisar;

samt att efter orden i samma förordning: »och vill Konungen — — — i Stats-Rådet fatta» tilläggas: så snart ansökan af ofvan omförmälda beskaffenhet till Kongl. Maj:ts inkommit, förordnar Konungen i Stats-Rådet, att makarne icke må, vid vite af fängelse, besöka hvarandra, intilldess att Kongl. Maj:ts beslut angående äktenskapsskilnaden fallit.

Om remiss till Lag-Utskottet af denna min motion anhåller jag vördsamt.

Stockholm den 24 Januari 1868.

Sigurd Ribbing.

N:o 109.

Af Herr **L. Öhlin**: *Med förslag till lindring i rustnings- och roterings-besväret.*

Att landets modernäring jordbruket befinner sig uti en betryckt ställning är allmänt känt, och att detta betryck inverkar menligt äfven på andra näringar är jemväl bekant. Orsaken till detta onda torde få sökas, icke allenast uti de många och ojemnt fördelade grundskatter, som tynga på jordbruket, utan ock uti sednare tiders tull- och banklagstiftningar, hvarigenom dels alla utvägar till låns erhållande på längre tid och på någorlunda drägliga vilkor blifvit stängda för jordbrukaren, dels ock att värdet på de produkter jordbrukaren har att afyttra blifvit genom tullfri införsel af enahanda varor från utlandet nedsatt.

Att detta onda bör afhjelpas, derom kunna meningarne icke vara delade, men sättet för dess genomförande är svårare att utfinna. Franska

handelstraktaten hindrar för längre tid nödig förändring i tullbestämmelserna, och de nyligen beviljade oktrojerna för de enskilda bankerna ligga i vägen för en önskvärd förändring i banklagstiftningen. Återstår således att tillse om icke någon lättnad i grundskatterna, kan beredas.

Det vid sistlidne riksdag tillsatta Särskilda Utskott för försvarsverkets ordnande säger uti sitt den 3 Maj 1867 afgifna utlåtande bland annat: »vid uppgörande af förslag till arméens organisation borde tagas i öfvervägande, om och på hvad vilkor det nu på rote- och rusthållare hvilande besvär må kunna lindras eller ock aflösas, samt jemväl på öfrige samhällsklasser fördelas». Det vore visserligen önskvärdt, att roterings- och rustningsbesvärerna kunde från jordbruket aflyftas, men för dess genomförande och arméens organisering på annat sätt fordras lång tid och större kostnader, än landet för närvarande förmår bära, men en lindring i roterings- och rustningsbördan bör kunna åstadkommas utan rubbning uti indelta arméens nuvarande numerär och förläggning. Denna lindring kunde bestämmas sålunda:

1:o Att hvarje rote vid de indelta infanteri-regementena tilldelas årligen af statsmedel, såsom roteringshjelp, Femtio Riksdaler, samt att Staten likasom hittills bekostar soldatens beklädnad, beväpning och utredning.

2:o Rusthållarne vid de indelta kavalleri-regementena äro, genom dem tilldelade augments-räntor, i allmänhet bättre lottade än rotehållarne, och för dem torde det således vara nog, om Staten förbinder sig bekosta och underhålla karlens munderings- och beväringspersedlar, dock så att de vid öfvergången befintliga, rusthållarne tillhöriga munderings- och beväringspersedlar tillfalla Kronan utan lösen, men med fortfarande skyldighet för rusthållarne att på nu öfligt sätt vårda munderingen mellan mötena. För de afsutna kavalleri-regementena skulle samma föreskrift blifva gällande.

3:o Vid båtsmanshållet utgör båtsmännens lön och hemkall ett ringa belopp, som icke kan anses vara för rotarne särdeles tryckande; men då det jemväl är rotens skyldighet att tidt och ofta bekosta båtsmännens beklädnads- och utredningspersedlar, borde Staten åtaga sig denna skyldighet, och rotarne från beklädnadsskyldigheten befrias.

4:o Då det bör vara allas pligt att, i mån af tillgång, bidra till fosterlandets försvar, anser jag det vara billigt och rättvist, att de ökade utgifter Statsverket skulle få vidkännas, derest detta förslag antoges, fördelas sålunda: att hvarje mantalsskrifven person, under namn af försvarsskatt, årligen påföres ett belopp, motsvarande hälften af den nuvarande personliga skyddsafgiften, samt att allt hvad derutöfver erfordras till behofvets fyllande under enahanda benämning uttaxeras i förhållande till hvars och ens bevillning enligt 2:dra och 3:dje art. i Bevillningsstadgan.

5:o Böra alla militie-boställen, så snart sådant författningsenligt ske kan, indragas till Statsverket och för dess räkning utarrenderas, hvarefter befäl och öfrige tjenstemän böra förses med kontanta löner, som kvartaliter utfalla, enligt nu gällande stat.

På grund af hvad jag nu anført får jag vördsamt anhålla, att Riksdagen ville för sin del besluta:

a) att från och med år 1869 hvarje infanteri-rotevid indelta arméen årligen af statsmedel tilldelas ett understöd af Femtio Riksdaler Riksmünt.

b) att Staten från och med år 1869 öfvertager anskaffning och underhåll af indelta kavalleriets beklädnads- och beväringpersedlar, och detta jemväl vid de afsutna kavalleri-regementena.

c) att Staten från och med år 1869 åtager sig anskaffning och underhåll af indelte båtsmännens utrednings- och beklädnadsperedlar.

d) att till betäckande af de ökade utgifter, som Staten skulle få vidkännas, derest detta förslag antoges, ett belopp, motsvarande hälften af den personliga skyddsafgiften, under namn af försvarsskatt, påföres hvarje mantalsskrifven person, samt att hvad derutöfver kan erfordras till behofvets fyllande, under enahanda benämning, uttaxeras i förhållande till den enhvar påförda bevilling enligt 2:dra och 3:dje artiklarne i Bevillnings-stadgan.

e) att alla militie-boställen, så snart sådant författningsenligt ske kan, måtte indragas och för Statsverkets räkning utarrenderas, samt att befäl och civile tjenstemän vid regementena förses med kontanta löner som kvartaliter utfalla, till belopp motsvarande nu gällande stat.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Laur. Öhlin.